
Allah'ın varlığının ve birliğinin ispatı

[Bu konu ile ilgili sunuyu indirmek için tıklayınız](#)

Ve hani İbrâhîm: “Rabbim! Ölülerini nasıl dirilttiğini bana göster!” demişti.

(Rabbi ise:) “Yoksa inanmadın mı?” buyurdu.

(İbrâhîm:) “Hayır (inandım), fakat kalbimin mutmain olması için (istiyorum)” dedi... Bakara, 260

BİR PAPAĞANIN VAR OLMASI İÇİN DÖRT YOL VARDIR

1. Ya sebepler yaptı
2. Ya kendi kendine oldu
3. Ya tabiat yaptı
4. Ya da bir olan Allah yaptı diyeceğiz.

1. SEBEPLER YAPABİLİR Mİ?

Eczanede çeşitli maddelerle dolu yüzlerle kavanoz bulunsun. Her kavanozdan hassas ölçüler alınarak ilaçlar yapılmak istensin.

BİRİ DESE Kİ;

RÜZGAR, ŞİMŞEK KAVANOZLARI DEVİRDİ, İLAÇLAR OLDU!!!

KİM İNANIR? BU SÖZ AHMAKÇASINA BİR SÖZ DEĞİL MİDİR?

İLACI YAPAN KİMDİR?

Eczanedeki tüm ilaçlar, mutlaka; kendilerini yapan bir kimyagerlerinin olduğunu hal diliyle bizlere söyler.

MESELA BİTKİLERİN KİMYAGERİ KİM?

Her bir bitki çok çeşitli maddelerden oluşmuş mükemmel bir karışımdır. Oluşması için elbette bir kimyager ister. O da Allah'tır.

MESELA HAYVANLARIN USTASI KİM?

Elbette hayvanlar da ilaçlardan çok daha hassas ölçülerle yaratılan varlıklardır. Onların da bir olan ustası Allah'tır

EVET KAINAT BÜYÜK BİR ECZANEDİR

Milyonlarca çeşit bitki ve hayvanlar Allah'ın hadsiz ilmi, kudreti ve iradesi ile vücut bulabilir. Kör, sağır, sınır bilmez sel gibi akan sebeplerin, tabiatın işidir diyen kişi eczanedeki şişelerin devrilmesiyle ilaçlar olur diyenden daha ahmakça bir duruma düşer.

2. KENDİ KENDİNE OLUR MU?

Bin kubbeli bir saray düşünün ki; bu sarayın taşları sürekli yenilenir, taşlar direksiz baş başa verirler ve boşlukta dururlar. Elbette bu taşlara bu vaziyeti veren ve taş cinsinden olmayan bir ustaları vardır. Eğer bu taşlara bu vaziyeti veren ustayı kabul etmezsek ve bu taşlar kendi kendine bu vaziyete girmişlerdir desek bu durumda her bir taş tüm taşlara hem hakim, hem mahkum olur. Bu ise saçmalarında saçmasıdır. Eşek kat kat daha da eşek olsa sonra insan olsa "ben bu fikri kabul etmem" diyip kaçacaktır.

İşte bu taşlar gibi beden sarayımızın taşları olan trilyonlarca hücremiz devamlı tazelenir. Bu hücrelere bu şekilde vaziyet vererek hayatın devamını sağlayan bu varlık aleminden olmayan bir ve tek olan Allah olabilir. Demek tüm bu hücreleri birbirinin imdadına koşturan hepsine hakim olan Allah'tır.

3. TABİAT YAPABİLİR Mİ?

*Acaba şu mevcudatı yapan kör, sağır, düşüncesiz güneş, su, toprak, hava gibi tabiat unsurları mıdır?

HER ŞEYİN SADECE MADDEDEN İBARET OLDUĞUNU
ZANNEDİYORLARSA O ZAMAN TABİATTAKİ MADDİ MATBAALAR,

FABRİKALAR NEREDE?

Saksıdaki çiçeklerin icadını güneş, toprak, su hava unsurlarına verdiğimizde saksı içinde bir çok manevi matbaa ve fabrikaları kabul etmemiz gerekir ki bu da çok mantıksız olur. Zaten böyle bir matbaa ve fabrika da yok. Her biri mükemmel bir sanat eseri olan bitkiler basit bir topraktan meydana gelmesi ve hayvanların ise hakir bir su damlasından yaratılması bunları yapanın toprak,su gibi sebebler olmadığını ancak Cenab-ı Hakk'ın bunları gücü yetebileceğini bizlere güneş gibi aşikare gösteriyor. Her varlık kendi hal lisanıyla bize Allah'ı gösterirken nasıl olur da bu insanlar bunu göremez olmuşlar?

Hem bir iğne, ustasız olmaz, bir harf yazıcısız olamaz nasıl oluyor ki son derece düzenli olan şu kainat sahipsiz olsun?

Onlara hem âfâkda (kendi dışlarındaki âlemlerde), hem de kendi nefislerinde (enfüsde) delillerimizi göstereceğiz;... (Fussilet 53)

BU ÜÇ FİKİR BATIL OLDUĞUNA GÖRE DEMEKKİ ALLAH BİRDİR, ORTAĞI YOKTUR! BÜTÜN KAINATI KABZA-I TASARRUFUNDA TUTAR VE HER ŞEYE GÜCÜ YETER. BÜTÜN KAINATIN TEK GERÇEK HAKİMİ ALLAH'DIR

Bir köyde bir muhtar, bir ilçede bir kaymakam bir ilde bir vali olmalı ki işler düzenli yürüsün. Evrende de bir tek idareci vardır O da Allah'tır.

İMAMI AZAM-DİNSİZ GEZGİN HİKAYESİ

İmamı Azam Ebu Hanife'nin çocukluk yıllarında idi. Allah diye bir yaratıcının olmadığını, her şeyi tabiatın yarattığını iddia eden ve gittiği yerlerde bilginlerle görüşerek tartışmalar yapan bir dinsiz, döne dolaşa Kufe şehrine geldi.

Sapık fikirlerini anlatmaya başlayan bu dinsizin, Kufe bilginleriyle görüşüp münazara yapma isteğine gülen Müslümanlar; " Bizim küçük bir bilginimiz var, eğer onunla karşılaşp yenersen, büyük bilginlerimiz seninle görüşebilir " diye cevap verdiler. O bunu kabul etti. Sonunda görüşme yerini ve saatini kararlaştırarak dağıldılar.

Kufeliler salonu tıklım tıklım doldurmuşlardı. Aradan yarım saat geçtiği halde, küçük bilgin hala gelmemiştir. Saatler ilerledikçe dinsiz bilgin gururlanıyor ve: “ Benden korktu tabii” diyerek gülüyordu.

Tam bu sırada küçük bilgin Ebu Hanife'nin içeri girdiği görüldü.

Dinsiz bilgin:

- Niçin geç kaldın küçük? Yoksa çok mu korktun? diye sordu. O da:

- Hayır korkmadım. Evimiz nehrin öte yakasında. Bu tarafa geçmek istediğimde köprünün yıkılmış olduğunu gördüm. Geçemeyeceğimi anlayınca, oradaki ağaçlara, hemen bir sandal olup, beni geçirmelerini emrettim. Onlarda sandal olup beni geçirdiler, bu yüzden geç kaldım, özür dilerim, dedi.

Bu cevap karşısında kahkahalarla gülmeye başlayan dinsiz bilgin:

- Hey akılsız çocuk! Hiç ağaç kendi kendine sandal olur mu? deyince, birden bire ciddileşen Ebu Hanife:

- Asıl akıllı olmayan sensin! Bir sandalın bile kendi kendine yapıldığını kabul etmiyorsun da, şu uçsuz bucaksız alemin kendi kendine var olduğunu nasıl iddia ediyorsun? diye karşılık verdi.

Bu güzel buluş karşısında şaşırıp kalan inançsız bilgin şaşırıp kalmıştı. Kafasına takılan başka sorular da sordu. Tüm sorularına Ebu Hanife çok güzel cevaplar verdi. Dinsiz bilginin konuşacak dermanı kalmamıştı. Sonunda “ Kelime-i Şahadetî” getirerek Müslüman oldu.